

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi C. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Szczecinie w sprawie I C 771/15 po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 14 września 2022 r.

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z 16 lutego 2022 r., I NSP 215/21,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Pismem z 15 marca 2022 r. C. T. (dalej: „skarżący”) wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 16 lutego 2022 r. (I NSP 215/21), w którym Sąd Najwyższy odrzucił jego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, z uwagi na nieuzupełnienie przez skarżącego braków formalnych w terminie. Skarżący podniósł, że w rzeczywistości uzupełnił braki formalne, na dowód czego przesłał zdjęcie koperty, w której miały się znaleźć wymagane pisma. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego podlega odrzuceniu.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Przedmiotowa sprawa dotyczy postępowania cywilnego, w którym wniesienie zażalenia od postanowienia Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09; z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; z 21 marca 2018 r., V CZ 71/17; 29 lipca 2020 r., IV CSK 132/19). Co więcej, niezależnie od powyższego, w orzecznictwie przyjmuje się dodatkowo, że na postanowienie dotyczące przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 stycznia 2022 r., I NO 71/21; 1 września 2022 r., I NZ 13/22).

W sprawie nie zachodzą też przesłanki, które umożliwiałyby wznowienie postępowania (zgodnie z art. 399 i nast. k.p.c.). Na marginesie należy jedynie dodać, że ze zdjęcia przesłanego przez skarżącego nie wynika, iż uzupełnił on braki formalne w sprawie o sygn. akt I NSP 215/21. Sygnatura tej sprawy nie została uwzględniona przez niego na naklejce informującej, w jakich sprawach skarżący wnosi pisma procesowe.

Wobec powyższego zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c.

[as]